

Thưa Bà Ly-Batallan và Ông Tổng Lãnh sự Pháp tại Tp HCM,

Thưa quý bà, quý ông, quý thân hữu,

Tôi xin cảm ơn Ông Tổng Lãnh sự Pháp đã có những lời nồng nhiệt và ưu ái, thể hiện sự nắm vững tình hình và quan tâm của ông đối với chúng tôi, dù ông mới đến nhiệm sở Tp HCM chưa lâu.

Tôi chân thành cảm ơn nước Cộng hòa Pháp đã trao tặng huân chương cho tôi. Thay mặt trường Đại học Hoa Sen và với tư cách cá nhân, tôi tỏ lòng biết ơn sâu sắc đối với các vị đại diện ngoại giao của nước Pháp tại Việt Nam qua nhiều nhiệm kỳ đều luôn theo dõi và ủng hộ sự phát triển của trường chúng tôi và phần đấu của bản thân tôi. Và tôi muốn dành lời cảm ơn thân tình, xúc động cho một người vắng mặt, mà tôi nghĩ đã là bắt đầu quá trình dẫn đến việc trao huân chương ngày hôm nay, Ông Fabrice Mauriès, vị Tổng Lãnh sự tiền nhiệm vừa từ giã chúng ta.

Tôi hiểu rằng vinh dự này thật ra ghi nhận những thành tựu không của riêng tôi, mà của tất cả những người nữ cũng như nam đã có công nuôi dạy, giáo dục, hướng dẫn tôi, đã truyền cảm hứng và động lực cho tôi, đã góp phần làm giàu ý tưởng, biến những hoài bão, mục tiêu của tôi thành hiện thực ; những người đã giúp đỡ, ủng hộ, che chở, động viên tôi và cùng tôi chung sức chung lòng, đã không bao giờ để tôi đơn độc trước những thách thức, gian lao không tránh khỏi trong cuộc đời hoạt động.

Vì vậy, tôi biết ơn cha mẹ và gia đình đã cho tôi lớn lên trong tình thương yêu, đã dồn sức cho tôi được học hành tử tế, đã dạy tôi đam mê hiểu biết, tôn trọng các giá trị ngay thẳng và lương thiện, dạy tôi nghĩa vụ yêu nước thương dân, bảo vệ lẽ phải và khát khao góp phần cải thiện cuộc sống của số đông. Tôi có lòng biết ơn sâu sắc đối với ông ngoại và ba má tôi đã suy nghĩ thoáng, đã chủ động cho tôi chuyển sang học trường Pháp khi đường học vấn của tôi gặp trở ngại vì một quy định hành chánh, vào cuối bậc tiểu học Việt.

Tôi đặc biệt biết ơn cô giáo dạy Triết của tôi ở lớp 12, bà Brochenin, cùng với chồng của bà lúc bấy giờ là Phó Lãnh sự Pháp tại Sài Gòn, đã thuyết phục tôi đồng ý đi học đại học tại Pháp. Cả hai ông bà đã tận tụy lo cho tôi được nhập học một chương trình đại học tinh hoa. Điều này có ảnh hưởng quyết định đến toàn bộ sự nghiệp dạy học và nghiên cứu của tôi, và cả cuộc sống của tôi nói chung. Đó là khởi đầu của một hành trình trí thức cho phép tôi tự do trong tư duy, trong lời ăn tiếng nói và hành động, như người ta quen thấy tôi như vậy từ thời sinh viên tới bây giờ. Tự do đó đã giúp tôi sống có ý nghĩa, có niềm vui cho mình, có ích cho đời, cho đất nước ; và nuôi dạy các con mình theo cách như tôi đã làm.

Tôi biết ơn các thầy cô từ tiểu học đến đại học, các thầy cô người Việt, người Pháp và quốc tịch khác – bao gồm các thầy cô trực tiếp đứng lớp và những người thầy khác mà tôi được học qua đọc sách và qua các kênh khác truyền đạt tri thức, thông tin và cái đẹp nghệ thuật. Tôi biết ơn các trường tiểu học, trung học, đại học nơi tôi từng là học sinh, sinh viên, giảng viên, nghiên cứu viên, nhà giáo dục. Tôi đặc biệt biết ơn trường Đại học Hoa Sen, là nơi đã góp phần quan trọng làm giàu kinh nghiệm và trui rèn nhân cách của tôi. Tất cả các trường đó đã nuôi dưỡng trong tôi niềm đam mê và sự tận tụy vì giáo dục.

Tôi biết ơn các đối tác học thuật, doanh nghiệp, chính trị, ngoại giao và xã hội, các đồng nghiệp và cộng sự, các sinh viên và cựu sinh viên, các bạn bè, thân hữu gần xa. Tóm lại, tôi biết ơn tất cả những con người, những hoạt động và trải nghiệm vui buồn sướng khổ đã kích thích nơi tôi óc tò mò, tư duy tranh biện, thói quen đối chiếu, đối chất, chất vấn và đặt lại vấn đề ; đã dạy tôi nghiêm cẩn, chặt chẽ trong suy nghĩ và trên con đường không ngừng tìm tòi tri thức mới ; đồng thời cảnh báo, ngăn ngừa tôi dễ dãi xuôi theo thành kiến, bảo thủ hay a dua, dạy tôi đề phòng sự xơ cứng, hóa thạch trong đầu óc, giác quan.

Điều đó giúp tôi giữ được ý tưởng tươi mới và trái tim yêu thương, để yêu công việc mình làm, quý những người cả nữ lẫn nam cùng làm với mình. Sự tươi mới và tình yêu đó là căn nguyên của mọi thành tựu có ích cho giáo dục, cho dân cho nước và cho xã hội.

Vì vậy, để kết luận, xin cho tôi tỏ lòng biết ơn tổ quốc và đồng bào Việt Nam của tôi. Tôi sinh ra là người Việt, thấm nhuần văn hóa Việt trước khi có cơ hội học hỏi và biến thành của mình những giá trị và những nền văn hóa khác. Nước Việt, người Việt đã luôn là tình yêu, lẽ sống của tôi, là nơi từ đó tôi ra đi và là mái ấm chốn trở về. Ở đó tôi đau khổ và sung sướng ; ở đó tôi trải nghiệm thách thức và được tiếp thêm sức mạnh. Để phục vụ đất nước mà tôi vì nó trăn trở ưu tư, vì nó tận tâm tận lực, tôi vô cùng biết ơn bạn bè năm châu bốn biển, biết ơn các hoạt động và trải nghiệm quốc tế đã giúp tôi học hỏi và sở hữu những cách cảm nhận, cách nghĩ, cách làm, cách sống khác ! Gia đình và tổ quốc của tôi nhờ vậy mở rộng đường biên ra thế giới. Con đường vạn dặm khởi đầu từ một lần cất bước (Lão Tử). Trên con đường vạn dặm mà tôi đã và đang bước tiếp, giáo dục Pháp đã nâng đỡ bước đầu. Xin cảm ơn nước Pháp và văn hóa Pháp.

Bùi Trân Phượng